உ

பரமகுருப்யோநம:

கான வித்யா ப்ரகாசினி.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

VOL. 1. } 1915-வரு ஆகஸ்டு-மீ { NO. 2.

இந்து ஸங்கீதம்

(6) இவ்வாறு நாதவித்தையாகிய ஸங்கீதமானது ஸாக்ஷாத் ப்ரும்மாவினாலேயே முதன் முதல் வேதத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதினால் ஸகல வித்தைகளிலும் மேன்மைபெற்று விளங்குகிறது. இன்னும் "யாக்ஞவல்கியஸ்மிருதி" யில்

"வீணாவாதனதத்வக்ஞ—ச்ருதிஜாதிவிசாரத:
தாளக்ஞஸ்ச்சாப்ரயாஸேன—மோக்ஷமார்க்கம்ஸகச்சதி"

இதன்பொருள்:— வீணாகானஞ் செய்வதின் தன்மையைத் தெரிந்தவர்களும், ச்ருதியின் ஜாதியைத் தெரிந்தவர்களும், தாளத்தினுடைய விவரத்தையறிந்தவர்களும், பிரயாசையன்னியில் மோக்ஷமார்க்கத்தையடைகிறார்கள் யென்று சொல்லப்படுகிறது. மோக்ஷமார்க்கத்திற்கு இச்சங்கீதத்தைக் காட்டிலும் எளிதான உபாயம் வேறில்லை யென்று ஏற்படுவதால் ஒவ்வொருவரும் ஸங்கீதத்தின் நுட்பங்களை பூராவுந் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆனால்

"சிசுர்வேத்தி பசுர்வேத்தி—வேத்திகானரஸம்பணி:
ஸயேவசங்கரோவேத்தி—ஸமக்ரம்வேத்திநாபர:"

அதாவது பகுத்தறிவில்லாத பசுவும், சிசுவும், பாம்பும், கானரஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறது. ஆனால் பூரணமாகவுள்ள கானரஸத்தை ஸாக்ஷாத் சங்கரனைத்தவிற ஏனையோர் தெரிந்துகொள்வது அரிது யென்றிருப்பதால் கூடியவாறு தெரிந்துகொள்ளவேண்டுவது அவசியத்திலும் அவசியமாகும்.

(7) இனி ஸங்கீதமென்பது இன்ன பொருளடங்கிய தென்பதையும் அதை எவ்வாறு அப்பியாசிக்கும்படி ஸங்கீத சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன வென்பதையும் விவகரிப்போம்.

"கீதவாத்யோபயம்யத்ர
ஸங்கீதமிதிகேச்சன"

கீதம், வாத்தியம், ஆகிய இவையிரண்டுமே ஸங்கீதமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்களென்று பொருள்.

"கீதம் வாத்யம் ததா நிருத்யம்
த்ரயம் ஸங்கீதமுச்சியதே"

(ஸங்கீதரத்னாகரம்)

இதன்பொருள்:— கீதம், வாத்தியம், நிருத்தம், ஆகிய இவை மூன்றும் ஸங்கீதமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(8) ச்ருதி, ஸ்வரம், இராகம், கீதம், கீர்த்தனங்கள் முதலியவை எதினின்றும் உண்டாகிற தென்பதை இதனடியிற்கண்ட ச்லோகத்தினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

"நாதாத்ச்ச ச்ருதயோஜாதா
ஸ்தாப்யாம் ஷட்ஜாதயஸ்வரா:
தேப்யோராக ஸமுத்பன்னே
கீதம் தஸ்மாச்சஜாயதே
அதோநாதாத்மகம் கீதம்
வாத்யம் கீதானு வர்த்திச்சா"

இதன்பொருள்:— நாதத்திலிருந்து ச்ருதியும், ச்ருதியிலிருந்து ஷட்ஜ முதலான ஸ்வரங்களும், ஸ்வரங்களிலிருந்து இராகமும், இராகத்திலிருந்து கீதமும் உண்டாகிறது. இன்னும் கீதம் நாதரூபமாதவும், வாத்யம் கீதத்தை யனுசரித்துமிருக்கிறது. அதாவது நிழலானது எதார்த்த ரூபத்தை யனுசரித்திருப்பதுபோல் வாத்தியத்தில் வாசிப்பது வாய்ப்பாட்டை யனுசரித்தே யிருக்கவேண்டுமென்பது ச்லோகத்தின் கருத்து. இப்பொழுது சில நவீனவித்வான்கள் வாத்தியங்களில் தங்களுக்கு சிரமமன்னியில் எந்த ஸங்கதிகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடுமோ அவைகளை ஓர் சிட்டாவாகப் பழக்கப்படுத்திக்கொண்டு அதே உண்மையான ஸங்கீதமென்றும், அவ்வாறே பாடகர்களும் தங்களைப்பின்பற்றிப் பாடவேண்டுமென்றும் சொல்லத் தலைப்பட்டு விட்டார்கள். அந்த ஸங்கதிகளை வாயினால் பாடும் விஷயத்தில் கேழ்க்க ரஸாபாஸமுண்டாகுமென்பதை விதரணையான ஞானமுடையோர் ஒப்புவது திண்ணம்.

(9) இனி பாடுவதற்கு அதிகாரமுடையவனின் லக்ஷணத்தைப்பற்றி இதனடியிற்கண்ட ச்லோகத்தினால் தெரிந்து கொள்வோம்.

> "வாங்மா துருச்சியதே கேயம்
> தா துரித்யபிதீயதே
> வாச்சம்கேயம் தகுருதே
> யஸ்ஸவாக்கேயகாரக:"

இதன்பொருள்:— சப்தரூபமாகயிருக்கப்பட்ட ஸாஹித்யங்கள், மாதா, பாட்டுக்களின் வர்னமெட்டுகள்யாவும் தாது, இவை இரண்டின் பொருளையுமறிந்து பாடுகிறவனே பாடுவதற்கு அதிகாரமுடையவன். இதனால் ஒருவன் ஸங்கீதத்தில் ஸ்வரஞானம், தாளஞானம், இவைகளை தெரிந்துகொள்வதினால் மாத்திரம் பாட்டின் தொழிலுக்கு அதிகாரியாகிறானில்லை. பாடுகிறபாட்டின் பொருளையும் அவசியமறிந்திருக்க வேண்டுமென்றுகிறது. இக்காலத்திய வித்வான்களுள் இந்த ச்லோகத்தின் கருத்தையனுசரித்து நடப்போர் மிகச்சிலரேயாகும்.

(10) ஆனால் வாய்ப்பாட்டிற்கு இனிமையான குரல் பெரும்பாலும் சிலருக்கே அமைந்திருக்கிறது. அவ்வாறு குரல் இனிமையாகயிருப்ப தற்கு நம்முன்னோர் கூறியிருப்பதை அடியிற்கண்ட ச்லோகத்திற் காண்க.

"வித்யாதானேனதபஸா
பக்தியாவா பார்வதீபதே:
ப்ரபூதபாக்யவிபவை:
ஸுசாரீரமவாப்யதே"

இதன்பொருள்:— வித்தையைத் தானஞ்செய்வதினாலும், தபசு செய்வதினாலும், சிவபக்தி செய்வதினாலும், பூர்வஜன்ம புண்ணிய விசேஷத்தினாலும், கேழ்க்க இனிமையான சாரீரம் (குரல்) உண்டாகிறது.

குறிப்பு:— மேற்கண்ட ச்லோகத்தின் பொருள் ஒவ்வொன்றையும் கவனிக்கும்பொழுது (1) வித்தையைத் தானஞ்செய்வதினால் அதைக்கற் றுக்கொள்ளும் மாணாக்கரின் மனது திருப்தியடைந்து ஆனந்தப்படுகிறது. (2) குரல் அடிக்கடி பாடப்பாடத் தெளிவாகுமாதலால் சிஷ்யர்களுக்கு நல் மனதோடு சிரமப்பட்டு அடிக்கடி தானே பாடிக்காட்டி சொல்லிக்கொடுப் பதால் தன்குரல் நன்றாகிறது. (3) தபசுசெய்வதினாலும், சிவபக்திசெய் வதினாலும்யென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இவை இரண்டிற்கும் ஸ்திரீ சம்போகத்தை வர்ஜிக்கவேண்டியதுடன் இந்திரிய நிக்ரஹமும் அவசியம் வேண்டும் இல்லையேல் சித்தியாது. குரல் அதாவது சாரீரம் இனிமையாக யிருக்கவேண்டில் முற்கூறியவைகளை திட்டமாக அனுசரிக்கவேண்டும். (4) பூர்வஜன்ம புண்ணிய விசேஷத்தினாலும் யென்று சொல்லப்பட்டி ருப்பதால் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் முன்செய்த கர்மத்தையனுசரித்தே சரீரம் உண்டாகின்றமையால் மேற்கண்ட அனுட்டானங்கள் முன்ஜன்மங் களிலிருந்தே தொடர்ந்து வந்திருக்கவேண்டும். தவிறவும் சாரீரம் யென்ற பதமானது, சரீரத்திற்கு சம்மந்தப்பட்டதினாலேயே பேர் உண்டானது பற்றி சரீரத்தையும், மனதையும் எப்பொழுதும் நல்லஸ்திதியில் வைத் துக்காப்பாற்றி வரவேண்டுமென்றுகிறது.

இதில் கீர்த்தனங்கள், இராகங்கள் இவைகளுக்கு

உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் அடையாளங்களின் விவரம்:—

1. ப=பல்லவி.

2. அ=அனுபல்லவி.

3. சர=சரணம்.

4. ~~~~=துரிதகாலத்தில் பாடவேண்டிய ஸ்வரங்கள்.

5. *=ஒவ்வொன்றும் ஒரு துரிதகால மாத்திரை (கால அளவு)

6. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலும் கீழே . புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் கீழ்ஸ்தாயி. மேலே புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் மேல்ஸ்தாயி. புள்ளி போடாத ஸ்வரங்கள் மத்தியஸ்தாயி.

7. ○=தாளத்தின் த்ருத அடையாளம்.

8. | =தாளத்தின் லகு அடையாளம்.

9. ⌒=கமகம் அதாவது வளைவாகப்பாடுதல்.

10. சு=சுத்தரிஷபம், சுத்தகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், சுத்த தைவதம், சுத்தநிஷாதம்.

ச=சதுர்ச்ருதிரிஷபம், சதுர்ச்ருதிதைவதம்.

சா=சாதாரண காந்தாரம்.

பி=பிரதிமத்திமம்.

ஷ=ஷட்சுருதிரிஷபம், ஷட்சுருதிதைவதம்.

கை=கைசகிநிஷாதம்.

அ=அந்தரகாந்தாரம்.

கா=காகலிநிஷாதம்.

11. ஆ=ஆரோஹணம்.

அவ=அவரோஹணம்.

12. — இந்த அடையாளங்களை கீர்த்தனங்களின் ஸ்வரத்திற்கு கீழ்வரும்பொழுது முன் ஸாஹித்தியத்தின் அகார, இகார, உகாரங்களாகவும், இராகஸஞ்சார ஸ்வரங்களில் வரும்பொழுது அந்த இடங்களில் ஸ்வரக்கோர்வைகளின் முடிவாகவும் பொருள்படுத்தவும்.

த்யாகராஜய்யரவர்களின் கீர்த்தனை

இராகம்-நடபைரவி-ஆதிதாளம். 1-களைச்சவுக்கம் லகு ½ இடத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவும்.

ஆ = ச, ச-ரி, சா-க, ஸு-ம, ப, ஸு-த, கை-நி,
அவ = ச, கை-நி, ஸு-த, ப, ஸு-ம, சா-க, ச-ரி,

ப = சேத்துலார ச்ருங்காரமுஜேஸி
ஜூத்துநோ-ஸ்ரீராம =

அ = ஸேதுபந்தன-ஸுரபதிஸா
ஸீருஹபவாதுலு-பொகடநா = சேத்து =

ச = மெருகுபங்காரெந்தெலுபெட்டி
மேட்டியௌஸரிக-வல்வலுகட்டி
ஸுரதருஸுமமுல-ஸிகநிண்டஜுட்டி
ஸுந்தரமகுமோமுன-முத்துபெட்டி = சேத்து =

(2) மொலனுகுந்தனபு-கஜ்ஜெலுகூர்ச்சி
முத்துகானுதுட்டனு-திலகமுதீர்ச்சி
அலகலபைராவி-ரேகயுஜார்ச்சி
அந்தமைனநின்னு-ரமுனஜேர்ச்சி = சேத்து =

(3) ஆண்டிமுத்யால—கொண்டெவேஸி
ஹௌஸ ௳கா—பரிமளகந்தமுபூஸி
வாணிஸ ௳ரட்டிசே—விஸரகவாஸி
வாஸியனுச்சு த்யாக—ராஜனு தான்னிரோஸி = சேத்ரு =

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
ப = * * * * ச்ர * * ச்ர * *—ச்ரநீதாபாமா * *—பாதாநீ * *	தாநிதபா * *_* * தாபா * *	* * * * * * * *--மாபாதாநீ
* * * * சே * * த்து * *—லா———--ர * *—ஸ்ரீப்—-* *	கா———-* *_* * ரமு * *	* * * * * * * *--உ———--
1. ச்ரீ = ஷை	ஷை	மாபமமா * *-கா * * ரீகரி
——-= ஷை	ஷை	ஜே——-- * *-வ * * சீ----
ரீ * * சா—ரீ நீ * * சா * *_* * * * * * * * பாதாநீ * *	ஷை	ஷை
ஈ * * இ-ஜூ ெத்து * * சோ * *_* * * * * * * * ஸ்ரீவ்— * *	ஷை	ஷை
2. ஷை ஷை _* * * * * * * * பாதாநீச்ரா	பாதாநீதா—பாமா காமா	பாதாபாபா--மாமாகாகா
ஷை ஷை _* * * * * * * * ஸ்ரீங்——-	க———-ர-———--மு---	உஜே———-வ சீ——---
3. ரீரீ சா—ரீ நீ * * சா * *_* * * * * * * *—பாதநிதாநிச்	நீச்ரா—பாதநிதாநீபாதா	மாபதபா--நாபாமா--தபபம
ஈ——ஜூ ெத்து * * சோ * *_* * * * * * * *—ஸ்ரீவ்———--	——---கா——--ர——-	மு———--ஜே———சி——--
4. மககரிரிச—ரீ நீ * * சா * *_* * * * * * * *—ரிகமபதநிச்ரி	ச்ரச்ரா—பாதநிதாநீ பாபா	மகரீ--தபாமகரி--பமாகரிச
இ——-—ஜூ ெத்து * * சோ * *_* * * * * * * *—ஸ்ரீவ்———	———கா———-ர——-	மு---ஜே———--சி———--
மககரிரிச—ரீ நீ * * சா * *_* * * * * * * *—ரீகாமாபா	தாநீ—தாதாபா—மாமாகா	மககரிரீ * *_* * * * சா * *
இ——-—ஜூ ெத்து * * சோ * *_* * * * * * * *—ஸ்ரீ——-	ரா———-———	ம——— * *_* * * * ஆ * *
அ = * * * *—பாதாநீ * *—தாநிதபாதாபா * *—பாமாகாரீ	காமாபாதாநீதாபா * *	தாநீ--தநிச்ரா * * நீச்ரா * *
* * * *—ஸோஜது * *—பங்——— ——— * *—த———--	ந——-ஸா——-ர ப * *	தீ————- * * ஸர * *
1. * * * *—நீ * * நீ * *—தநிச்நி நிததாபா * *—மபதபகமபம	காமா-பாதாநீதாபா * *	ஷை
* * * *—ஸோ * * து * *—பங்——— ———- * *—த——ந——-	——---ஸா——ர ப * *	ஷை

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
* *–ரீச்ா * *–நீ * * தா * *–பா * * * * * * *–தா * * மா * *	கா * * ரீ * *–கா * * மா * *	பா * * தா * *–மாபா தாநீ
* *–வீ– * *–ரு * * உ * *–ஹ * * * * * *–ப * * வா * *	து * * உ * *–லு * * பொ * *	க * * ட * *–நா———
ச்ாரீ = ச்ா =		
——=சே =		
ச = * * * *–பபபா * * பா * *–பா தநி தாநீ–தாநித–பாநித	பா * *–மாபமமா * * * * * *	கா * * * * * *–ரீகாரீ * *
* * * *–மெருகு * * பங் * *–கா———ரெ———ந்து	லு * *–பெ—— * * * * * *	எ * * * * * *–ட்டி– * *
1. * * * *_ ஷை	பா * *–மபதப–கமபமகாரீ	தபபம–மககரிசா * * * * * *
* * * *_ ஷை	லு * *–பெ——எ———	ட்டி——— * * * * * *
* * * * * *–பாமா * * பமகா–கா ரீசாரீநீ * * சா * *	* * * * * *–ரீகாமாபா * *	* * * * * * * *_* * * * பாமா
* * * * * *–மேட்டி * * யெள———ஸரி * * க * *	* * * * * *–வ–ல்வலு * *	* * * * * * * *_* * * * உ——
1. காமாகா–பாமா * *–மபதப–பமமகரிச–ரீநீ * * சா * *	ஷை	பாதநிதாநீ–பாதாமாபா-
உ——மேட்டி * *–யெள ———ஸரி * * க * *	ஷை	க———அ—ட்டி—
2. காமாகா– ஷை	ஷை	தநிச்ா–நிதபமகாமா–தபபம
இ——— ஷை	ஷை	க————ட்டி—
காமாகா– ஷை	ஷை	பாதநிதாநீ–தா * * பா * *
இ——— ஷை	ஷை	க——— ட்டி * *
* * * * * *–நீதாநீச்ா * *–நீ * * ச்ா * * * *–நீச்ா * *	* * * * ரீக்ா * *–ரீ ரீ * *	ச்ா * * நீ * *–தா * * பாதப
* * * * * *–ஸாரதரு * *–ஸா * * ம * * * *–முல * *	* * * * விக * *–திண்ட * *	ஜா * * உ * *–உ * * ட்டி—
1. மாபாமா– ஷை	ஷை	ச்ாரீச்–நீச்நி–தாநித–பாதப
இ——— ஷை	ஷை	ஜா—— —— —— ட்டி—
மாபாமா–ச்ா * * ச்ாச்ா * *–ச்ாநீதா * * பா * * * * * *	தாபா–மாகா * * கா ரீ * *	ரீகாமாபா–மாபாதாநீ–
இ——ஸா * * ந்தர * *–மஅகு * * மோ * * * * * *	ஒ——முன * * முத்து * *	பெ——எ——ட்டி–
ச்ாரீ = ச்ா =		
இ–=சே=		

<table>
<tr><th>வகு.</th><th>திருதம்.</th><th>திருதம்.</th></tr>
<tr><td colspan="3">"ஸாரதருஸாமமுல". மென்றதை பல்லவியாகவைத்துக்கொண்டு அதற்கு கற்பனை ஸ்வரங்கள் பாடவேண்டிய மாதிரியை இதனடியில் எழுதியிருக்கிறது.</td></tr>
<tr><td>******–ஸாரதருஸாமமுல</td><td>****** நீ–****** தா</td><td>* ***** பா--****** மா</td></tr>
<tr><td>2. ******= ஷை</td><td>****** க்ா--** ரீ ** ச்ா</td><td>** நீ ** நீ--** தா ** பா</td></tr>
<tr><td>3. ** மா **= ஷை</td><td>****** ரீ --க்ா ரீச்ா—நீ</td><td>ரீச்ாநீ—தாநீச்ா--பாநீ</td></tr>
<tr><td>4. தாபாமா = ஷை</td><td>****** பா --நீ பா ச்ா நீ</td><td>ரீச்க்ா--ரீக்ாச்ா--ரீநீ
க</td></tr>
<tr><td>5. தாபாமா = ஷை</td><td>****** பத--பநிதமபதநிச்</td><td>நிக்ரிச்நித--ச்ரிச்ம்க்ரிச்நி--க்ரி</td></tr>
<tr><td>6. ச்நீ தபம = ஷை</td><td>****** ச்ம்--க்ா * ரிச்நி-ச்க்</td><td>ரீ * ச்நித--நிரிச்ா * நிதப--நிச்</td></tr>
<tr><td>7. நீ * தபம = ஷை</td><td>****** க்ரி--ச்ரீ நிச்த நிச்</td><td>ரிச்ா--நிச்பதநிச்நீ--ச்நிச்தநி</td></tr>
<tr><td>8. பதாதபம = ஷை</td><td>** ச்ம்க்ா--க் ம் ரீ-ரி க் ச்ா-ச் ரி</td><td>நீ-நிச்தா—தநிபா--பநிதா—ச்நி</td></tr>
<tr><td>9. தாதபாம = ஷை</td><td>ரி ச் நி ச்ா--ரிச்நிச்-தநிச்நிதபம</td><td>பதாபதநி--தநீதநிச்-ரிச்ாக்</td></tr>
<tr><td>10. ரிச்நிதபம = ஷை</td><td>நிநிததாநி—ததநிததநிததபம</td><td>பதபபா-தபபதப-பதபமகம</td></tr>
<tr><td>பா ***** ம-நிதபமபதநித—நீநிச்ாச்ரீரி—க்ாக்ம்க்ரிச்</td><td>நி நீ ரி ரீ-பபா-ச்ச்ா-க் ரி ச்ரி</td><td>நிச்ாதநீபதா-மபதநிச்ரிச்</td></tr>
<tr><td>** நிதபம=ஸாரதரு=</td><td></td><td></td></tr>
</table>

(பத) ப=சேதுலார=கைகளினல்
ச்ரிங்காரமுசேஸி=(உன்னை) அலங்காரஞ்செய்து
ஜூச்துரோ=பார்ப்பேனே?
ஸ்ரீராம=ஸ்ரீராமனே!
அ=ஸேதுபந்தன=ஸமுத்திரத்தில் அணைகட்டியவனே!
ஸுரபதி=தேவேந்திரன்
ஸரஸீருஹபவாதுலு=தாமரைமலரில் உற்பவித்த ப்ரும்மா [முதலானவர்கள்
பொகட=புகழ
நா=என்னுடைய
ச=மெருகு=மெதுவிட்டு பிரகாசிக்கின்ற
பங்காரு=தங்கத்தினற்செய்த
அந்தெலு=காலிற்போடும் ஆபரணங்களை
பெட்டி=பூட்டி
மேட்டியெள=விலையுயர்ந்த
ஸரிகவல்வலு=ஜரிகைபோட்ட மெல்லிய வஸ்திரங்களை
கட்டி=கட்டி
ஸுரதரு=தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகவிருக்ஷத்தின்
ஸுமமுல=புஷ்பங்களை
ஸிகநிண்ட=தலைமுடி பூராவிலும்
ஜுட்டி=சூடிமுடித்து
ஸுந்தரமகு=அழகுநிறைந்த
மோமுன=முகத்தில்
முத்துபெட்டி=முத்தமிட்டு
(2) மொலனு=இடுப்பில்
குந்தனபு=இழைத்த
கஜ்ஜெலு=கெஜ்ஜைகளை
கூர்ச்சி=கோர்த்துக்கட்டி
முத்துகா=அழகாக
நுதுட்டனு=நெற்றியில்
திலகமு=பொட்டு
தீர்ச்சி=வைத்து

அலகலபை = சுருண்ட முன்நெற்றிமயிர்களில்
ராவிரேகையு = தலையாபரணங்களை
ஜார்ச்சி = அணிந்து
அந்தமைன = அழகான
நின்னு = உன்னை
உரமுன = மார்புடன்
ஜோர்ச்சி = ஆலிங்கனஞ்செய்து

(3) ஆணிமுத்யாலு = உயர்ந்தநல்முத்துக்களால்
கொண்டெவேஸி = கொண்டைமுடித்து
ஹௌஸு ்கா = சிறந்த
பரிமளகந்தமு = நறுமணமுள்ள சந்தனதிகளை
பூஸி = பூசி
வாணிஸுரட்டிசே = சிறந்த சுருட்டியால்
விஸரக = விசிறுவது
வாஸிவாஸியனுச்சு = மேல், மேல்யென்று
த்யாகராஜனுதா = த்யாகராஜனால் துதிக்கப்பட்டவனே!
அன்னி = எல்லாவற்றையும்
ரோஸி = ஒழித்து.

(பொழி) ஸ்ரீராமா! ஸேதுபந்தனஞ் செய்தவனே! தியாகராஜனால் துதிக்கப்பட்டவனே! தேவேந்திரன் ப்ரும்மா முதலானவர்கள் புகழும்படி மெருவிட்ட தங்கத்தினாற்செய்த கால் ஆபரணங்களைப்பூட்டி விலையுயர்ந்த ஜரிகைபோட்ட மெல்லிய வஸ்திரங்களைக்கட்டி தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகவிருக்ஷத்தின் புஷ்பங்களை தலைமுடிபூராவிலும் சூடிமுடித்து அழகுநிறைந்த முகத்தில் ஒருமுத்தமிட்டு இடுப்பில் இரத்தனங்களிழைத்த கெஜ்ஜைகளைக் கோர்த்துக்கட்டி அழகான நெற்றியில் ஓர் பொட்டுவைத்து முன்நெற்றிமயிரில் ஜடைபில்லை முதலான தலையாபரணங்களை அணிந்து அழகான உன்னை மார்போடு ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு உயர்ந்த நல்முத்துக்களினால் கொண்டைமுடித்து சிறந்த நறுமணமுள்ள சந்தனதிகளைப் பூசி சுருட்டியால் விசுவது மேலான சுகத்திலும் சுகமென்று வேறுவிஷயங்களெல்லாவற்றையும் ஒழித்து என்னுடைய கைகளினால் உன்னை அலங்கரித்துப் பார்ப்பேனோ?

இராக லக்ஷணம்.

5. ஸ்ரீராகம் 22-வது மேளகர்த்தா கரஹரப்ரிய ராகத்தின் ஜன்யம்.

ஆ=ச, ச—ரி, சு—ம, ப, கை—நி,
அவ=ச, கை-நி, ப, ச-த, நி, ப, சு-ம, ச-ரி, சா-கா, ரி,

இலக்கணம்.

"ஸ்ரீராகஸ்ஸ க்ரஹப்பூர்ண ஸ்ச்சாரோஹே அல்பதைவத:
அவரோஹேகவக்ரம்ஸ்யாத் ஸாயங்கேயசுபாவ:"

இதன்பொருள்:— ஸ்ரீராகம் ஷட்ஜக்ரஹம், ஸம்பூர்ணம், ஆரோஹணத்தில் அல்பதைவதம், அவரோஹணத்தில் காந்தாரம் வக்ரம் இந்த ராகம் ஸாயங்காலம் பாடத்தக்கது.

குறிப்பு:— ஆரோஹணத்தில் அல்பதைவதம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கு மாருக அனுஷ்டானத்தில் அவரோஹணத்தில்ப் பாடிவருவதாலும் இன்னும் ஆரோஹணத்தில் காந்தார தைவதங்கள் பூராவும் வர்ஜிப்பதாலும் அவ்வாறே அனுஷ்டானப்படிக்கு இதில் ஆரோஹணவரோஹண ஸ்வரங்கள் எழுதியிருக்கிறது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சா ****** ரிமபநிச்ா ****** ச்ா ******
ச்நிச்ரீ ** ச்—ச்நிசாரிசநீ ****** ச்ா-பாநிச்ாநிபா-****—
பாதநிதாநி-பமரீ ******-ரிகா**ரிசா** =

(2) ரிமபா**பா**—பமபநீ**பா—பம பாநிபமபநீ**பா-
ரிமபநிபா**—பநிச்நிபா**—பாரிச்ா****ரிச்நி
பா****-பமபநீ**பா-பமபதா****நி-பமரீ****ரிபம
ரீ*******-சரிபமரீ****-நிசரிமரீ*******ச-
ச்நிசரிசரிகா****ரிசா****** =

(3) சரிமா******ப-ரிமபா******-பமநீ*******ப-

பமபநிச்ரா******-ரி**ச்ரா**-ரிக்ரிரிச்ரா-நிச்ரி**ச்ரா
ச்நிரிச்-நிச்ரா**-பநிச்ரிச்நிச்ரா**-மபமப
நிச்ரிச்நிச்ரா**-ரிமரிமபநி-மபநிச்ரிச்நிச்ரா**-

ச்நிச்ரிம்ரி*******ச்-ச்ரிச்ரிக்ரா**-க்ரி**-ரிச்ரா**-
ச்நிரிச்நீ******பா-பமபநிச்ரா******நிபா**-
பதா**நிபமரி**-ரிகா**ரிசா******=

(4) நீ**பா**--நிப-மபநீசநிபா**நிப-மபநிச்ரி****

ச்ரா--ச்நிச்ராரிசநீ**ச்ரா-பாநிச்ரா**நி
மபநிச்ராநி-பமபநிச்ராநி-ரிமபநிச்ராநி-
நிசரிசரிமரிமபமபநிபநிச்ராநி-மபநிச்ரிச்ராநி-

பமபநீ*******பம-தபமரி**-பமா**பரி-ரிபமரி**

ரிகா**கரி--ரிசநிசரிகரிசா****ரி-நிச-பநீ*******சா**=

(5) நிசரிமா******ப-ரிகரிரிசநிசா**ரிரிபமபா******-
பமப

பமபநீ****பா-மபாச்ராநீச்ரா******-
ச்நிச்ரி******-ச்ராரிம்ரி******-ரிம்ப்ரா**ம்-
ரிம்ரிம்ரி******-ச்நிச்ரிச்ரிக்ராரிரி****-ரிச்

நிச்ரிக்ரிச்ரா**ரி-ச்நிபநிச்ராரிச்நீ** ச்-நிப

மபநீச்நிபா**நி-பமரிமபதா**நிபம-ரிபமரி**
ரிசநீசரிமா****ப-ரிமபா**மரி**ச்-சநீ

சரிசரிமரி******ச-நிசரிகரிசா**ரி-நீச
பநி-மபநீ*******சா****=

6. சங்கராபரண ராகம் 29-வது மேளகர்த்தா தீரசங்கராபரணம்.

ஆ=ச, ச—ரி, அ—கா, சு—ம, ப, ச—த, கா—நி,
அவ=ச, கா—நி, ச—த, ப, சு—ம, அ—க, ச—ரி,

இலக்கணம்.

"சங்கராபரணம் பூர்ணம்—ஸாயங்கேயஞ்ச ஸக்ரஹம்"

இதன்பொருள்:— சங்கராபரணம் ஸம்பூர்ணம், ஷட்ஜக்ரஹம், ஸாயங் காலத்தில் பாடத்தக்கது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சரிகமபா****** தாநிச்ா******—ச்ரிரீச்
நிதா****பா****மகமபரீ**சா****-

(2) மாகா**கா**கரிகமகா**கரி காமகரீ**ச
நிசரிகமகா******—கமபதா**ப:மக—ரிகமாபம
காம ரிகசரிகமா******—பநிதா**பமக-
மபதநீ ******-ச்ாரீச்நிச் தநீப-தநிச்ா******-
ச்நிரீச்தா****ப-மபநிதா**ப-மகரிகமக
கரீ**ச-நிசரிகா**ரி-சநிசாரிசநீச-
தநீ**சா******—

(3) ரிகமா**மா**-மாபமகா **கா**கரிநிரி
நிரிகமா******-காமகரிக சா******-
ரிகமப-பமமா ****-கமபா******-பமகமபா******-
பமகசரிகமபா******-மபாநிதா**நிபா**-
தநிச்ா******-ச்ா******-ச்ரீகாம்க் ரீச்
ச்ா **-ச்நிச்ரீ******ச்-ச்நிரீச்நிச்ா**நிதா**-
தநிச்ா**நிதா**மபநிதநிச்ா**நிதா**
மபநிதா**—பமபாதபபமமா ******-மா****
மாபம கா**கா**-கரிகமரீ**சா******—

(4) கமபா**பா**-பமபதா****பா-பமபாதபமா**
மா**-கரிகமகா**கா**-கமபமகா**

கரிகாமகரீ**சா-சரிகமபா**பா**-தாநிதபா**

பதநீச்நீச்நீச்நீச்நிதபா**-பதநீச்நிதாநீபா**-

தநிச்ா**ச்ா**-பதநிச்ா**-மபதநிச்ா**-கமப

தநிச்ா**-பமகசரிகமபதநிச்ா**-ச்ரீக்ச்ா**

ச்ரீ க்ம்ா**க்-ர்ீக்ர்ீக்-ச்ா**-ச்நிச்ர்ீ******-

ச்ாரீச்-நீச்நி-தாநித-பாதபமா**-பதநிச்ா**

நீச்நி-தாநித-பாதப-மாபமகா**-கமபதா******-

பாதப-மாபம-காமக-ரீகரிசா**-

சநிசரிகரிகமா**க-ரீபமகா**ரிசநி-

சநிசதநீ**ப-தாநிசா******=

(5) கமபாதா**நீ**பா**-தா**நீச்ா******-

நீ**ச்ாரீக்ா******ரீ-ச்ார்ீக்ச்ா**

ச்நிநீ**-ச்நிச்ர்ீ******ச்-ச்ரீக்நிரீச்-நிரீச்நி

ச்தா******பா-மபமபச்ா******நிதா****பா-

கமக-மபம-பதப-தநித-நிச்நிதா******பா-

சரிச-ரிகரி-கமக-மபம-பதப-தநித-நிச்நி-

ரீச்நிச்தா******பா-தநிச்ரீக்ா******ரீ

ச்நிதா****பா-ச்நிச்ரீக்ம்ா******-க்ாம்க்

ர்ீக்ரீ-ச்ாரீச்-நீச்நி-தாநித-பாதப-மாபம-காமக-ரீகரி

சா**நி-சரிகமபதா**பமகரிசநி-சரிகம

பா******-கரீ****சா******=

7. பைரவி ராகம் 20-வது மேளகர்த்தா நட்டபைரவி ராகத்தில் ஜன்யம்.

ஆ=ச, ச-ரி, சா-க, சு-ம, ப, ச-த, கை-நி,

அவ=ச, கை-நி, சு-த, ப, சு-ம, சா-க, ச-ரி,

இலக்கணம்.

"பைரவீராகஸம்பூர்ணஸ்
ஸாயங்காலேப்ரகீயதே-
பஞ்சச்ருதிதைவதஞ்ச
க்வசித்ஸ்தானேப்ரயுஜ்யதே"

இதன்பொருள்:— பைரவி ராகம் ஸம்பூர்ணம், ஸாயங்காலத்தில் பாடத்தக்கது. சில இடங்களில் பஞ்சச்ருதி தைவதம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

குறிப்பு:— பஞ்சச்ருதி தைவதம் என்றபேர் 22 ச்ருதிக்கணக்கில் ஏற்பட்டது. அதே ஸ்தானத்திற்கு 12 ச்ருதி ஏற்பாட்டில் சதுர்ச்ருதி தைவதமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பெயரே தற்காலம், அனுஷ்டானத்தில் வழங்கிவருவதுந்தவிற சில இடங்களில் பஞ்சச்ருதி தைவதம் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை ஆதாரவாக வைத்துக்கொண்டு ஆரோஹணத்தில் மட்டிலும் சதுர்ச்ருதி தைவதத்தை உபயோகப்படுத்தியும் வருகிறார்கள். ஆனதால் தற்காலம் அனுஷ்டானத்தில் உள்ளபடி இதில் ஆரோஹணவரோஹண ஸ்வரஸ்தானங்களை எழுதியிருக்கிறது. இதேமாதரி "விரிபோணி" வர்ணமும் எல்லோராலும் பாடப்பட்டுவருகிறது. இவ்வாறுள்ள ச்ருதிபேதங்களின் விவரங்கள் பூராவும் இதில் "இந்து ஸங்கீதம்" என்ற தலைப்பில் பின்னால் வரும்.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சா******ரிகரிகமபதநீ****த-நிச்ா******-
ச்நிரிச்நீ******தாபா-மாகா
மாபமகா******ரீசா******=

(2) ரிகமபதபா****தபம-பமநீ******
நிதநீ**தப-மபதபா**நிதபம-
பமதபமகா**ரி-கமபதநீ******-
தபாதமபகமக-பமகா**ரிச-ரீ**
காமப மாபமகா**ரிசா******=

இன்னும்வரும்

பத்திராதிபர்.

நீதி

8-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

வ்யாளம்பாலம்ருணாளதந்து பிரஸௌரோத்தும் ஸமுஜ்ரும்பதே:
பேத்தும்வஜ்ரமணிம் சிரீஷகுஸுமப்ராந்தேந ஸன்னஹ்யதி
மாதுர்யம்மதுபிந்துநாரசயிதும் க்ஷாராம்புதேரீஹதே
மூர்க்கான்ய: ப்ரதிநேதுமிச்சதி பலாத்ஸூக்தைஸ் ஸுதாஸ்யந்
[திபி: (5)

மூர்க்கர்களைச் சமாதானப்படுத்த முயலுவது மதியற்றகாரியமென்று தெரிவிக்கிறார். உலகத்தில் எந்தமனிதன் நல்லவார்த்தைகளால் ஸமாதானப்படுத்த முயலுகிறானோ அவன் தாமரைத்தண்டின் நூலினால் யானையைக்கட்ட முயல்பவனுக்கும், வாகைப்பூவின் தாதுக்களால் வைரமணியை உடைக்கமுயல்பவனுக்கும் ஒரு சொட்டுத்தேனினால் உப்புக்கடலை தித்திக்கச்செய்ய முயல்பவனுக்கும் ஒப்பாவான். அதாவது, அறிவில்லாதவன் என்பதே.

ஸ்வாயத்தமே காந்தகுஹிதம் விதாத்ரா
விநிர்மிதம் சாதனமஜ்ஞதாயா:
விசேஷதஸ்ஸர்வ விதாம்ஸமாஜே
விபூஷணம்மௌனம பண்டிதாநாம் (6)

மூர்க்கர்கள் பேசாமலிருப்பதே மேன்மை என்கிறார். எல்லாம்வல்ல பண்டிதர்கள் சபையில், மூடர்களுக்கு தன்மூடத்தனத்தை வெளிக்காட்டாது மறைப்பதும், தன் சுவாதீனமானதும் அதாவது, பிறரால் தெரிந்துகொள்ளாமல் தானாகவே தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதும் தனக்கு அதிக நன்மையைச் செய்யக்கூடியதுமான ஓர் உயர்ந்த ஆபரணம் பிரமனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, மௌனமே.

யதாகிஞ்சித்ஜ்ஞோஹம் கஜஇவமதாந்தஸ்ஸமபவம்
ததாஸர்வஜ்ஞோஸ்மீத்ய பவதவலிப்தம்மமமன:
யதாகிஞ்சித் கிஞ்சித்புதஜன ஸகாசாதவகதம்
ததாமூர்க்கோஸ்மீதி ஜ்வரஇவமதோமேவ்யபகத: (7)

மூடத்தனத்தை அநுபவித்தவர்கள் தங்கள் அநுபவத்தை மூடர்களுக்குத் தெரிவிப்பது:— நான் சிற்றறிவினனாய் மதம்பிடித்த யானைபோல் கொழுப்பினால் கண்தெரியாதவனா யிருந்தபொழுது எல்லாம் தெரிந்தவன் என்று எனது மனதுமிகுந்த கர்வமுடையதாயிருந்தது. வித்துவான்களுடைய சேர்க்கையால் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் எனக்கறிவுண்டாக உண்டாக இதுவரையில் யானறிந்திருந்தது எம்மாத்திரம் என்று தெரிந்தவுடன் என்மனதிலிருந்த மதமானது ஜ்வரம்போல் விட்டுப்போய்விட்டது.

> க்ரிமிகுலசிதம்லாலாக்லின்னம் விகந்திஜுகுப்ஸிதம்
> நிருபமரஸப்ரீத்யாகாதன் கராஸ்திநிராமிஷம்
> ஸுரபதிமபிச்வாபார்ச்வஸ்தம் விலோக்யநசங்கதே
> நஹிகணயதிக்ஷுத்ரோஜந்து: பரிக்ரஹபல்குதாம் (8)

மூர்க்கன் மிகஇழிவான காரியத்தைச்செய்வான் என்று திருஷ்டாந்தத்தால் தெரிவிக்கிறார். நாயானது புழுக்கள் நிறைந்ததாயும் தன்வாயிலூறிய நீரால் நனைக்கப்பட்டதாயும், சகிக்கக்கூடாத துர்நாற்றமுடையதும் கொஞ்சமேனும் மாமிசமேயில்லாததுமான கழுதையின் எலும்பைக் கடிக்குங்காலத்தில் சமீபத்தில் தேவேந்திரனிருப்பதைப் பார்த்துங்கூட வெட்கத்தையடையாது. அதுபோல மூடர்கள் தங்கள் மனம்போல் நடிப்பதில் மிகுந்த பிரியமுடையவர்களா யிருப்பார்களேயன்றி அது சரியா, தப்பா வென்பதைக் கொஞ்சமேனும் யோசியார்கள்.

> சிரச்சார்வம்ஸ்வர்காத் பசுபதிசிரஸ்த: க்ஷிதிதரம்
> மஹீத்ராதுத்துங்கா தவனிமவனேச்சாபிஜலதிம்
> அதோகங்காஸேயம்பதமு பகதாஸ்தோகமதவா
> விவேகப்ரஷ்டாநாம் பவதிவிநிபாதச்சதமுக: (9)

அவிவேகத்தினால் அனர்த்தம் விளையுமென்றும் விவேகத்தை அவசியம் சம்பாதித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கிறார். பூர்வத்தில் கங்கையானது பகீரதனால் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் பூமிக்குக்கொண்டு வரப்பட்டது. எப்படியெனில், அதுமுதலில் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் சிவபெருமானுடைய சிரசில் விழுந்தது. அங்கிருந்து இமயமலைமீது விழுந்தது. மிகவுன்னதமான அம்மலையினின்றும் பூமிக்குவந்தது, பூமியிலி

ருந்து ஸமுத்திரத்திற்குட்சென்றது. அங்கிருந்து பாதாளத்திற்குட் புகுந்தது. இவ்விதமாகவே விவேகமில்லாதவர்கள் நாளடைவில் மிகுந்த தாழ்ந்த ஸ்திதியையடைவார்கள்.

சக்யோவராயிதும்ஜலேன ஹுதபுக்சத்ரேணஸூர்யாதபோ
நாகேந்த்ரோநிசிதாங்குசேன ஸமதோதண்டேனகௌர்கார்தப:
வ்யாதிர்பேஷஜஸங்க்ரஹைச்சவிவிதைர் மந்த்ரைப்ரயோகைர்வி
[ஷம்
ஸர்வஸ்யௌஷதமஸ்தி சாஸ்த்ரவிஹிதம் மூர்க்கஸ்ய நாஸ்த்யௌ
[ஷதம் (10)

நெருப்பு முதலியவைகளைத் தடுப்பதற்குபாயங்க ளிருக்கின்றனவே யன்றி மூடத்தனத்தை நீக்கமருந்தில்லை என்கிறார். அக்கினியைத் தண்ணீரால் அணைக்கலாம், வெயிலைக் குடையினுற் தடுக்கலாம், கூரிய அங்குசம் என்னுமாயுதத்தினுல் பெரிய யானையையடக்கலாம், மதம் பிடித்த எருதையும் கழுதையையும் தண்டத்தினுலடிக்கலாம், வைத்தியர்கள் கொடுக்கும் மருந்தினுல் வியாதியை நீக்கலாம், பலவிதமான மந்திரங்களினுலும் மருந்து முதலியவைகளாலும் விஷத்தைப் போக்கடிக்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் ஔஷதங்கள் சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மூர்க்கர்களுக்கு மருந்து எங்கும் சொல்லப்படவில்லை.

கற்றோரியல்பு

சாஸ்த்ரோபஸ்க்ருத சப்தஸுந்தரகிர: சிஷ்யப்ரதேயாகமா:
விக்யாதா: கவயொவஸந்தி விஷயேயஸ்யப்ரபோர்நிர்தநா:
தஜ்ஜாட்யம்வஸுதாதி பஸ்யஸுதியஸ்த்வர்த்தம் விநாபீச்வரா:
குத்ஸ்யா:ஸ்யு: குபரீக்ஷகைர்நமணயோ யைரர்க்கத: பாதிதா: (1)

(பொருள்) உலகத்தில் எந்தப்பிரபுவினுடைய தேசத்தில் சாஸ்திரத்தினல் அலங்கரிக்கப்பட்டும், சப்தத்தினல் அழகானதுமான வாக்கியங்களுடையவர்களும், சீடர்களுக்குக் கொடுக்கத்தகுந்த சாஸ்திரங்களுடையவர்களும், பிரசித்தர்களுமான வித்துவான்கள் தரித்திரர்களாயிருக்கிறார்களோ அந்தக்குறைவானது அப்பிரபுவினுடையதேயன்றி வித்துவானுடையதன்று. வித்துவான்களோ அசாசுவதமான பொருட்செல்வமில்லாதவர்களாயினும் சாசுவதமான கல்விச்செல்வம் நிறைந்துள்ளவர்கள் ஆகையால் தனிகர்கள் என்றே சொல்லப்படுவார்கள். இரத்தினப்பரீக்ஷைதெரியாதவர்கள் விலைமதிக்கக்கூடாத ஒரு இரத்தினத்தைக் குறைவாய் மதித்தார்களெனில் அதனல் அந்த இரத்தினத்திற்கு ஒரு குறையும்நேராது. ஆகையால் பண்டிதர்கள் தரித்திரர்களாகார்கள். கல்விச்செல்வமானது வேறுசெல்வங்களைவிடச் சிறந்ததென்று தெரிவிக்கிறார்.

ஹர்த்துர்யாதி நகோசரம்கிமபிசம் புஷ்ணுதியத்ஸர்வதா
ப்யர்த்திப்ய: ப்ரதிபாத்யமானமநிசம் ப்ராப்னோதிவ்ருத்திம்பராம்
கல்பாந்தே ஷ்வபிநப்ரயாதிநிதனம் வித்யாக்ய மந்தர்த்தனம்
யேஷாம்தான்ப்ரதிமான முஜ்ஜதந்ருபா: கஸ்தைரிஹஸ்பர்த்
[தநே. (2)

(பொருள்) கல்விச்செல்வமானது திருடர்களால் அபகரிக்கமுடியாதது. மிதமில்லாத சுகத்தையடைவிக்கும். இடைவிடாமல் யாசகர்களுக்குக்கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தாலும் கொஞ்சமேனும் குறையாமல் அவ்வளவும் விருத்தியாகக்கூடியது. ப்ரளயகாலத்திலுங்கூட நாசத்தையடையாதது. மேலும் அச்செல்வம் பிறருக்குத்தெரியாமல் மறைத்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடியது. ஆகையால் ஓ! அரசர்களே அவ்வளவு சிறந்த தனத்தையுடைய கல்விமான்களைக்குறித்து நீங்கள் கோபிக்க வேண்டாம். அவர்களோடு யார்விரோதிப்பார்கள். மேலும் அச்செல்வம் இன்னும் எப்படிப்பட்டதெனில்:— "நபோகஹார்யா நசபந்துஹார்யா நசத்ருஹார்யா நசராஜஹார்யா ஸ்வதேசமித்ரம் பரதேசபந்துர்வித்யா ஸ்ஹதாம்யேபுருஷா: பிபந்தி" அதாவது:— கல்விச்செல்வம் அநுபவிப்பதால் குறையாது. பந்துக்களால் அபகரிக்கமுடியாது. சகோதரர்களால் பிரித்துக்கொள்ளமுடியாதது. அரசனல் கவரப்படாதது. தன்தேசத்தில்

நண்பனைப்போலவும் வேறுதேசத்தில் பந்துக்களைப்போலவும் உதவக்கூடியது. கல்விச்செல்வத்திற்கும் பொருட்செல்வத்திற்கும் வித்தியாசமென்னவெனில், பொருட்செல்வமானது "அர்த்தானுமார்ஜனே துக்கம் ஆர்ஜிதானுஞ்சரக்ஷணே நாசேதுக்கம் வ்யயேதுக்கம் கிமர்த்தம் துக்கபாஜனம்" என்றபடி, பொருளைச்சம்பாதிப்பதிலும், சம்பாதித்ததைக் காப்பாற்றுவதிலும், அப்பொருள் நாசத்தையடைவதிலும், அதைச்சிலவு செய்வதிலும் துக்கமே குடிகொண்டிருப்பதால் பொருட்செல்வத்தினும் கல்விச்செல்வமே சிறந்ததென விளங்குகிறது.

அதிகதபரமார்த்தான் பண்டிதான்மாவமம்ஸ்தா:
த்ருணமிவலகுலக்ஷ்மீர் நைவதான்ஸம்ருணத்தி
அபிநவமதரேகாச்யா மகண்டஸ்தலானும்
நபவதிபிஸதந்துர் வாரணம் வாரணானாம் (3)

(பொருள்) ஓ அரசனே! பரதத்துவமின்னதென்றறிந்த பண்டிதர்களை அவமதிக்கவேண்டாம். ஏனெனில், சம்பத்தானது மிகவும் அற்பமான ஒரு துரும்புபோல அந்தப்பண்டிதர்களை எவ்விஷயத்திலும் தடைப்படுத்தாது. எப்படியெனில், புதியமதஜலத்தினால் கருத்த கன்னங்களையுடைய யானைகளை தாமரைத் தண்டினுள்ளிருக்கும் நூலானது கட்டுப்படுத்தாதல்லவா?

அம்போஜினீவனவிஹார விலாஸமேவ
ஹம்ஸஸ்யஹந்திநிதராம் குபிதோவிதாதா
நத்வஸ்யதுக்தஜலபேத விதௌப்ரஸித்தாம்
வைதக்த்யகீர்த்திமபஹர்த்து மஸௌஸமர்த்த: (4)

(பொருள்) பிரம்மாவானவர் ஒருசமயத்தில் தன்னைச்சுமக்கும் அன்னத்தினிடம் கோபித்து அதற்கு விளையாடுவதற்குத் தாமரைவனமேயில்லாதிருக்கும்படி செய்துவிட்டார் எனினும், தாமரையே உண்டாகாதிருக்கும்படி செய்தார் எனினும், அதனிடமிருக்கும் விசேஷ கீர்த்தியுடையதாகிய பாலையும் நீரையும் வேறுபிரிக்கும் சக்தியைமாத்திரம் போக்கடிக்க முடியவில்லை அதுபோல, பண்டிதர்களிடமுள்ள திரவியத்தை

பிறர் அபகரித்தாலும் அவர்களுக்குத் திரவியத்தைக்கொடுக்கா விட்டாலும் அவர்களுக்குள்ள பாண்டித்தியத்தை மாத்திரம் போக்கடிக்க முடியாது.

கேயூராணிநபூஷயந்திபுருஷம் ஹாராநசந்த்ரோஜ்வலா
நஸ்நானம்நவிலேபனம்நகுஸுமம் நாலங்க்ருதாமூர்த்தஜா:
வாண்யேகாஸமலங்கரோதிபுருஷம் யாஸம்ஸ்க்ருதா தார்யதே
க்ஷீயந்தேகிலபூஷணாநிஸததம் வாக்பூஷணம்பூஷணம் (5)

(பொருள்) புஜபந்தம் முதலிய ஆபரணங்கள் புருஷனை அலங்கரிக்காது. சந்திரனைப்போல் பிரகாசிக்கும் ஹாரங்கள் அலங்கரிக்காது. பன்னீர் முதலிய சுகந்த ஸ்நாநங்கள் அலங்கரிக்காது. சந்தனம் முதலிய கலவைப்பூச்சுக்கள் அலங்கரிக்காது. அதிகவாசனையுள்ள புஷ்பங்கள் அலங்கரிக்காது. அழகாய் முடியிடக்கூடிய கூந்தலும் அலங்காரமல்ல. சாஸ்திரஸம்மதமான அழகியவாக்கொன்றே மனிதனை அலங்கரிக்கிறது. வேறுவிதமான சகல ஆபரணங்களும் நசித்துப்போகின்றன. ஆகையால் வாக்கென்ற ஆபரணமே சிறந்தது.

வித்யாநாமநாஸ்யரூபமதிகம் ப்ரச்சன்னகுப்தம்தனம்
வித்யாபோககரீயசஸ்ஸுக கரீவித்யாகுருணாங்குரு:
வித்யாபந்துஜனோவிதேசகமனே வித்யாபராதேவதா
வித்யாராஜஸுபூஜ்யதே நஹிதனம் வித்யாவிஹீன: பசு: (6)

(பொருள்) குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்களில்லாமலே வித்தையானது மனிதனுக்கு நல்லரூபத்தையுண்டு பண்ணுகின்றது. பிறருக்குத்தெரியாமல் புதைத்துவைக்கப்பட்ட தனமாகவிருக்கிறது. பலவிதமான போகங்களையும் அநுபவிக்கச் சாதகமாயிருக்கிறது- யசஸ்ஸைக் கொடுக்கிறது. சுகத்தைக்கொடுக்கிறது. குருக்களுக்கெல்லாம் குருவாயிருக்கிறது. இதரதேசங்களுக்கு நாம் செல்லும்பொழுது நமக்குப்பந்துக்களைப்போல உதவுகிறது. ஸர்வோத்தமமான தேவதையாகவுமிருக்கிறது இராஜாக்களால் பூஜிக்கப்படுகிறது இவ்விதமாக இதரதனங்கள் கௌரவத்தையடையா. ஆகையால் வித்யையில்லாத மனிதன் கேவலமான பசுவுக்குச்சமானம்.

க்ஷாந்திச்சேத்கவசேனகிம்கிமரிபி: க்ரோதோஸ்திசேத்தேஹினும்
க்ஞாதிச்சேதனலேனகிம்யதி ஸுஹ்ருத்திவ்யௌஷதை: கிம்
[பலம்
கிம்ஸர்ப்பைர்யதிதுர்ஜனு: கிமுதனைர்வித்யாநவத்யாயதி
வ்ரீடாசேத்கிமுபூஷணைஸ் ஸுகவிதாயத்யஸ்தி ராஜ்யேனகிம் (7)

(பொருள்) உலகத்தில் ஜனங்களுக்குப் பொறுமையிருந்தால் கவசத்தினல் பயனில்லை. கோபமிருப்பின் சத்துரு வேறுவேண்டியதில்லை. தாயாதிகளிருந்தால் வேறு நெருப்புவேண்டியதில்லை. நல்லசிநேகிதனிருந்தால் வேறு மருந்துகள்வேண்டாம். துஷ்டர்களிருந்தால் வேறு ஸர்ப்பம்வேண்டாம. நல்லவித்யையிருந்தால் அதனுல் எல்லாகாரியங்களையும் சாதிக்கலாமாகையால் வேறுதனம் வேண்டியதில்லை. லஜ்ஜையிருந்தால் வேறு ஆபரணம்வேண்டாம். நவரஸங்களுடன் கவிபாடுந்திறமையிருந்தால் வேறு இராஜ்யம் வேண்டாம்.

தாக்ஷிண்யம்ஸ்வஜநே தயாபரிஜனே சாட்யம்ஸதா துர்ஜனே
ப்ரீதிஸ்ஸாதுஜனேநயோந்ருபஜனே வித்வஜ்ஜனேசார்ஜவம்
சௌர்யம்சத்ருஜனே க்ஷமாகுருஜனே காந்தாஜனே த்ருஷ்டதா
யேசைவம்புருஷா: களாஸுகுசலாஸ் தேஷ்வேவலோகஸ்திதி (8)

(பொருள்) தன்னைச்சேர்ந்த பந்துக்களிடம் தாக்ஷிண்யம், பரிவாரஜனங்களிடம் கிருபை, எப்போதும் கெட்டவர்களிடம் பிரியமில்லாத வார்த்தை, குருஜனங்களிடம் பொறுமை, சாதுஜனங்களிடம் பிரியம், அரசர்களிடம் நீதி, வித்வான்களிடம் உறுதியான மதிப்பு, சத்துருக்களிடம் சூரத்தனம், ஸ்திரீ ஜனங்களிடம் தைரியம் இவ்விதமாக வித்தையில் சிறந்தவர்கள் யாரோ அவர்களிடமே இவ்வுலகம் நிலைத்திருக்கிறது.

ஜாட்யம்தியோஹரதி ஸிஞ்சதிவாசிஸத்யம்
மானேன்னதிம்திசதி பாபமபாகரோதி
சேத:ப்ரஸாதயதி திக்ஷுதநோதிகீர்த்திம்
ஸத்ஸங்கதி:கதயகிம் நகரோதிபும்ஸாம் (9)

(பொருள்) நல்லோரிணக்கமானது புத்தியின் கெடுதலைத்திருத்துகிறது. வார்த்தையில் சத்தியத்தை நிலைநிறுத்துகிறது, மிகவும் கௌரவத்தைக்கொடுக்கிறது. பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறது. மனதை நிர்மலமாக்குகிறது. எத்திக்கிலும் கீர்த்தியை விருத்திசெய்கிறது. அது மனிதர்களுக்கு இன்னும் எதைத்தான்செய்யாது!

ஜயந்திதேஸுக்ருதிந:ரஸ
ஸித்தா: கவீச்வரா:
நாஸ்திதேஷாம்யச:காயே
ஜராமரணஜம்பயம்: (10)

(பொருள்) புண்ணியாத்துமாக்களாயும், நவரஸத்துடன் வார்த்தை பேசுபவர்களுமான கவிச்சிரேஷ்டர்கள் ஸர்வோத்தமர்களா யிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கீர்த்தியாகிற சரீரத்திற்கு கிழத்தனம், மாணம் முதலியவைகளாலான பயமில்லை.

சௌரியத்தினியல்பு.

க்ஷுத்க்ஷாமோபிஜராக்ருசோபி சிதிலப்ராயோபிக்ருஷ்ணாம்த்சா
மாபன்னோபிவிபன்னதீதி திரபிப்ராணேஷுநச்யத்ஸ்வபி
மத்தேபேந்த்ரவிபின்னகும்பபி சிதக்ராஸைகபத்தஸ்ப்ருஹ:
கிம்ஜீர்ணம்த்ருணமத்தி மானமஹதாமக்ரேஸா:கேஸரீ. (1)

(பொருள்) மதம்பிடித்தயானையின் மத்தகத்தைப்பிளந்து அதிலுள்ள மாமிசத்தைத்தின்பதிலேயே பிரியமுள்ளதும், மிகவும் பசித்திருப்பினும் கிழத்தனத்தினால் இளைத்திருப்பினும், மிகவும் வயதுசென்றதாயினும், மிகவும் சிரமதசையை யடைந்திருந்தாலும், மிகவும் ஆபத்தையடைந்திருந்தாலும் உயிர் போவதாயிருந்தாலும் அற்பமான புல்லைத் தின்னாது. ஆகையால் பிராணனைக்காட்டிலும் மானமே மேலானது.

இன்னும் வரும்

Ramachandra Iyer.

அஞ்ஞான குருவின்கதை

6-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

சந்திரசேகரன்:— குரோத்தமா! அது இருக்கட்டும் அவள் சங்கீதம் படிக்கிருளா இல்லையா யென்கிறதா யெனக்குக்கவலே? அவளேத்தான் தங்கள் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டேனே தாங்கள் நினேத்து வந்ததை அடியேனுக்கு தெரிவிக்கவேண்டும்.

சின்னத்தம்பி:— பிரபோத்தமா! சொல்வதற்கு நாக்கேழவில்லேயே! உதடு தடுமாறுகிறதே! யென்று கொஞ்சநேரம் சும்மாயிருந்தான்.

சந்திரசேகரன்:— குலகுருவே! சமுசயமில்லாமல் அவை எப்படிப் பட்டதாயினும் உள்ளதை உள்ளபடி எனக்கு அறிவிக்கவேண்டும். ஒளிக்கக்கூடாது. தங்கள் மனவருத்தத்திற்கு யான் காரணமாகும் பட்சத்தில் தாங்களென்னே சிரசாக்கினே செய்யவும் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறேன். இதோ செங்கோலே தங்களிடம் ஒப்புவிக்கிறேன். தாங்களே நியாயாதிபதியாகயிருந்து நீதிசெலுத்துங்கள்.

சின்னத்தம்பி:— ராஜாதிராஜனே! நீ இப்படிச் சொல்லியபடியால் உள்ளதொன்றுமொளிக்காமல் சொல்லுகிறேன். நீ சத்தியவேந்தனுகியபடியால் பட்சபாதமின்றி விசாரித்துத் தண்டனே விதிக்கக்கடவாய்.

சந்திரசேகரன்:— சுவாமீ! அப்படியே செய்கிறேன் அதற்கு என்ன தடையிருக்கிறது சொல்லுங்கள்? தங்களுக்கு வருத்தம்வேண்டாம்.

சின்னத்தம்பி:— ராஜேந்திரா! பத்துத்தலேமுறையாக நாங்கள் உன்னுடைய ஆதரவினுலுபசரிக்கப்பட்டுக் காலங்கழித்து, மானங்காப்பாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். இதுவரைக்கும் உங்களுடைய வம்சபரம்பரைக்கு எள்ளளவும் குறைவுவந்ததாகக் கண்டுமறியோம், கேட்டுமறியோம்.

சந்திரசேகரன்:— ஆம், அதற்கு யென்ன சந்தேகம்? தங்களேப் போன்ற உத்தம குருக்களே ஆசிரியராகக்கொண்ட எங்கள் ராஜவம்சத்திற்கு யாரால் குறைவுசொல்ல முடியும்?

சின்னத்தம்பி:— அரசனே! யான் சொல்லுகிறதில் உனக்குக் கோபம் வரவேண்டாம். உனது குமாரி இன்றைக்கு "உதரமகிமைக்கு ஊனம்வரக் குலத்தைக் கெடுக்கும் கோடாரிக்காம்பாய்" வந்து உற்பவித்தாள். பிள்ளைகள் மேல் குற்றங்கூறிப் பெற்றவர்களிடம் கோள்மூட்டுதல் ஏற்காததென்று அறிந்தவனுயினும், உன்னுடைய சோத்தைச் சாப்பிட்டுப் பிழைத்து வருமுயிராதலின், உண்டவீட்டிற் கிரண்டகஞ் செய்யத்தகாதென்று இதை யொளித்து வைக்கச் சக்தியற்றுச் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்த வந்தேன்.

சந்திரசேகரன்:— ஆஹாஹா! என்ன நம்முடைய கருமம்! இது யென் தலைவிதியா?

சின்னத்தம்பி:— மகா ராஜாவே! இது மாத்திரமல்ல என் வீட்டுக்கு வந்து, கற்பித்த கல்விக்குக் குருதட்சணையாகத் தன்னை யங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றும், நான்கூறிய நீதிகளுக்கு செவிகொடாமல் தேவேந்திரன், விசுவாமித்திரன் முதலியவர்களை திருஷ்டாந்தமாகக் கூறினுள். எவ்வளவோ விதமாயெனக்குப் போதனை செய்தாள். அன்னமிட்ட வீட்டிற் கன்னமிடத் தகாதாதலால் நானுடன்படாதது கண்டு ஆகட்டும் உன்னுடைய கொட்டத்தைக் கட்டுகிறேன்பார் யென்று சொல்லிப் போயினுள். நான் திடுக்கிட்டுப்பயந்து யென்னவருமோ ஓ கடவுளே! நீயேகதி சத்தியமே ஜபம் கேட்டவார்த்தைகளைக் கேட்டவாறே சொல்லிவிட்டால் வந்தது வரட்டும் தெய்வமே கதியென்று உத்தேசித்து உன்னிடம் வந்தேன்.

சந்திரசேகரன்:— ஆ! அப்படியா! சீ பாதகத்தி! நீ குருவை நிந்தித்தாயா? இதுவும் யென் தலைவிதியா! அருமையாக என்னுடைய வயிற்றிலுதித்த இந்தக் கொடும்பாவி, அபாஞ்சிக்குச் சமானமான குலத்தை அழித்துப்பாழாக்கப் புகுந்தாளல்லவா! குருபரனே! தத்துவஞ்ஞர்களாகிய தாங்களே இதற்குத் தகுந்த தண்டனையை விதித்தருளுங்கள்.

சின்னத்தம்பி:— வேந்தே! நகத்தால்களைந் தெறியவேண்டிய முளையைக் கோடாரியால் பிளக்கவேண்டி வந்தாலும்வரும். நான்தான் முன்னமே உன்னை நீதிசெலுத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டேனே உன் இஷ்டம்போல் செய்.

சந்திரசேகரன்:— தாங்கள் சொல்வது உண்மையே. இன்று வெண்டைக்காய் திருடியபகை நாளைக்கு வெள்ளரிக்காய் திருடச்சொல்லும். மேன்மேலும் குலத்துக்கு அபகீர்த்தியே உண்டாகிக்கொண்டிருக்கும். ஆதெய்வமே! என்ன செய்வேன்! யெவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு ஓர் குழந்தையைப் பெற்றேனே! குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாரிக்காம்பாய் விட்டதே! கொல்லவும் மனம் துணியவில்லையே சுவாமீ! இவளைக் கொல்லாது இந்த இடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி மிருகங்கள்சஞ்சரிக்குமிடத்தில் கொண்டு போய் விட்டுவரச் சொல்லுகிறேன். அவள் பிழைத்தாலுமோ மாண்டாலுமோ! இதில் தங்களுக்கு யாதாவது தடையுண்டோ?

சின்னத்தம்பி:— நீதிவானே! அதுவே பென் அபிப்பிராயமும். ஆனால் அவளையும் கூப்பிட்டு அவள் வாய்மொழியையும் விசாரித்துக் கொள்ளுங்கள்.

சந்திரசேகரன்:— குலகுருவே! அதென்ன அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்? தங்கள் வார்த்தையில் அவநம்பிக்கை யுண்டாயிருந்தாலல்லவோ அதைக் கேட்கவேண்டும். தங்கள் வார்த்தையே போதுமானது. ஒருவன் சாட்சிக்குப்போனால் அவன் பேரீஜ்பென்ன? குடும்பமென்ன? யென்று எதற்காக கேட்கிறது. தக்கபேரீஜ் உள்ளவர்களும், பெரிய குடும்பத்திலுள்ளவர்களும் மெய்யன்றி பொய்பேசார்கள் யென்றல்லோ கோர்ட்டில் சாக்ஷிபத்தை ஒப்புக்கொண்டு முடிவுசெய்கிறார்கள். ஆகையால் நானும் தங்கள் வார்த்தையே போதுமானதென்று முடிவுசெய்துவிட்டேன். அவளை இக்கணமே காட்டிற்கு அனுப்பிவிடுகிறேன்.

சின்னத்தம்பி:— அரசனே! உன்னைப்பற்றி அதிகமாக மெச்சினேன். தன் குழந்தை யென்றும் பாராமல் நீ நீதி செலுத்தினையே! கடவுள் உன் குடும்பம் முழுவதுக்கும் கருணைபுரிவார். அவள் வேறு எதாவது தப்பிதம் செய்திருப்பாளாகில் நானுன்னிடம் வந்துதெரிவிக்கும்படி ஏற்பட்டிருக்கமாட்டாது. உன்னிஷ்டப்படியே கட்டளைபிடுயென்று சொல்லி சின்னத்தம்பி அரசனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு உடனே யெழுந்து போய்விட்டான்.

அரசன் கடுஞ்சினங்கொண்டு அடங்காவருத்தத்துடன் "ஆத்திரக் காரனுக்கு புத்திமட்டென்றபடி" சேடிகளைவரவழைத்து, நீங்கள் என் குமாரத்தியாகிய தாயம்மையின் பள்ளியறைக்குட் சென்று அவள் அயர்ந்து நித்திரைசெய்யும் சமயம்பார்த்து உடனே இந்தப் பெட்டியில் வைத்துப்பூட்டி என்னெதிரில் கொண்டுவந்து வையுங்களென்று உத்திரவு செய்தான். சேடிகள் அரசன் கட்டளைப்படி பள்ளியறைக்குட் சென்று பார்க்கையில் ராஜகுமாரத்தி அயர்ந்து நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு இன்னது செய்வதென்று தோன்ருமல் "எழுதிய சித்திரம்போல்" திக்பிரமைகொண்டு வெகுநேரம்வரை மௌன மாக நின்ருர்கள். சிறிதுநேரம் சென்றவுடன் ஆராத்துயரங்கொண்டு இவள் என்ன குற்றம்செய்தாள்? இப்படிப்பட்ட தண்டனை வரக்காரண மென்ன? இதின் மர்மம் ஒன்றும் விளங்கவில்லையே யென்று திகைத்து அரசன் கட்டளையை மறுத்துநடந்தால் நமக்கு சிரசாக்கினை கிடைக்கு மென்றெண்ணி, ராஜகுமாரத்தியை மெதுவாக எடுத்து பெட்டிக்குள் வைத்துப்பூட்டி ராஜசமுகத்தில்க் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். அரசன் சரி, இனிமேல் உங்களிருப்பிடம் செல்லலாமென்று செலவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, சேவகனை அழைத்து கொலையாளிகளை சீக்கிரமாக இவ் விடத்திற்கு அழைத்துவா யென்று உத்திரவுசெய்தார். உடனே சேவ கன் கொலையாளிகளை அரசன் முன்பாக கொண்டுபோய்நிறுத்தினன்.

அரசன் கொலையாளிகளைப்பார்த்து, அடே கொலையாளிகாள்! நான் உங்களுக்குக்கொடுக்கிற உத்திரவின்படி செய்யத்தவறினல், உங்களு டைய கண்களைப்பிடிங்கி காட்டில் விட்டுவிடுவேன் ஞாபகமிருக்கட்டும். அதாவது இன்றைய ராத்திரி நடுச்சாமவேளையில் இந்தப்பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு, நமது அரண்மனைக்கு வடக்கேயுள்ள அடர்ந்தகாட்டில்க் கொண்டுபோய் வைத்துவிட்டு வந்துவிடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். உடனே கொலையாளிகள் மகராஜ் உத்திரவுப்படி செய்கிருேமென்று பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்கு வெளியில் வந்தார்கள். உடனே குலகுருவாகிய சின்னத்தம்பி பாகவதர் அதிசீக்கிரமாக வெளி யில்வந்து அடே பயல்காள்! அரசன் கட்டளை ஞாபகமிருக்கட்டும் நீங்கள் இந்தப் பெட்டியை காட்டில் வைத்தீர்களா இல்லையா யென்று நான் கூடவந்து பார்ப்பேன் உஜார், செல்லுங்கள் என்று அனுப்பினுர்.

அதற்கு கொலையாளிகள் எஜமான்களே கட்டளைப்படிநடக்கிறோம் என்று சொல்லிக்காட்டை நோக்கிச்சென்றார்கள். காட்டிற்குச்சமீபத்தில்ச் செல்லும்பொழுது திடீரென்று ஓர்விதமான சப்தம் உண்டானது, இதென்னடாயிது! பொம்மனாட்டி கூச்சலைப்போலேதோணுது, நீயும் பாரடா! மறுபடியும் பெட்டிக்குள்ளிருந்து, அடியே தாதி செண்பகம் அடியே செண்பகம் என்று சப்தங்கேட்கவே, ஓகோ! என்னமோ அதிசயமாயிருக்குடா இதுக்குள் பேயோ, காளியோ என்னமோயிருக்குது இதைப் பாக்கவேணுமப்பா! பொட்டியைக் கீழேயிறக்கடா யென்று பெட்டியைக் கீழேவைத்து கல்லுகளினாலும், கட்டைகளினாலும் பெட்டியை உடைத்தார்கள். அதற்குள் ராஜகுமாரத்தி இருக்கக்கண்டு அம்மா! நீங்கயேன் இதுக்குள்ளே பூந்துகொண்டீங்கோ! உங்களுக்கென்ன தலவிதியா! நீங்க ராசாபிள்ளையாச்சே, என்ன சங்கதிங்கோ! சொல்லுங்கோ.

தாயம்மை:— அப்பா! சேவகர்களே! உங்களுக்குத் தெரியாமலாயிருக்கும், என்னையேன் கேட்கிறீர்கள்?

கொலையாளி:— அம்மா! என்ன இப்படிச்சொல்ரீங்கோ, எங்களுக்கு ஒண்ணுமே தெரியாதுங்கோ, ராசா அளைச்சு இந்தப்பொட்டியை காட்டிலே வச்சுட்டுவாங்கடா எண்டு சொன்னாங்கோ, சரியெண்ணு தூக்கிட்டுவந்தோம். வர்ரப்போ நம்பவாத்தியார்கூட இருந்தாங்கோ, நானும் அங்கேவந்து பாப்பண்டா எண்டு சொன்னாங்கோ, வேறொண்ணும் எங்களுக்கு தெரியாதுங்கோ.

தாயம்மை:— அடே படர்காள்! இதெல்லாம் அந்த வாத்தியாருடைய செய்கையாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

கொலையாளி:— அப்படித்தான் இருக்கோணும், ஆனா உங்க மேலே அவருக்கு எனம்மா இம்பிட்டுகோவம்? அந்த சங்கதியைசொல்ல மாட்டீங்களா?

தாயம்மை:— அடே சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்! என் தகப்பனார் எனக்கு சகல சாஸ்திரங்களும் கற்றுக்கொடுத்து, அதின்பின் சங்கீத சாஹித்தியமும் சற்பிக்கவேண்டுமென்ற ஆவல்கொண்டு சங்கீதத்திலும்,

அநேக சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சியடைந்த சின்னத்தம்பிடாகவதரைக் கொண்டு எனக்கு வீணையை கற்றுக்கொடுக்கும்படி உத்திரவு செய்தார்.

கோலேயாளி:— ஆமாம்மா, நாங்ககூட அரமணேக்கு வர்ரப்போ நல்லபாட்டு படிச்சுக்கிட்டு இருந்தீங்கோ பலே சோக்காயிருந்திச்சு. நாங்க நம்ப ராசாத்தியம்மே ரொம்பநாளேக்கு பொளச்சிகடைக்கிட்டுமிண்ணு எங்க மாரியாத்தாளே கும்பிட்டுக்கிட்டே யிருந்தோம். பொறகு சொல்லுங்கோ.

தாயம்மை:— நானும் அந்த வாத்தியத்தைவாசித்து அதிகதேர்ச்சியடைந்தேன். நான் வாசிப்பதைப்பார்த்து அவரும் சந்தோஷப்படுவார், ஒருநாள், உனக்கு சொல்லிக் கொடுத்ததற்கு தக்ஷிணேயாக எனக்கு பாரியாளாகவேண்டுமென்று கேட்க நான் தடுத்தேன், நான் எவ்வளவு சொல்லியும் நீ கேளாததினுல் உன் பிதாவிடத்தில் போய் உனக்கு தகுந்த சிக்ஷைசெய்விக்கிறேன் பார் என்று வற்புருத்திச் சென்றூர். இதுதான் நடந்தசங்கதி மற்றவிபரங்கள் நீங்கள் சொல்லத்தான் தெரியும். அதுவுமன்னியில் மறுபடியும் அவன் வருவதாகவும் சொல்லுகிறீர்கள், ஆகையால், என்னேவிட்டுவிடுங்கள், நான் எங்கேயாவது ஓடிப்போய்விடுகிறேன். நீங்கள்செய்த உதவிக்கு என்னுடைய நகைகளேயெல்லாம் தருகிறேன், வாங்கிக்கொண்டு சுகமாகயிருங்களென்று நகைகளே கழட்டினுள்.

கோலேயாளி:— ஆகா! அந்தச் சண்டாளப்பயல் ராசா பிள்ளே பெண்ணுகூட பாக்காமல் தேவடியாள் எண்ணு நினேத்து பெண்டாட்டியாக கூப்பிட்டானே அவனே பெண்ணசேஞ்சாத்தான்பெண்ண, அம்மணீ, நீங்க சொல்றது சரிதாங்கோ அவனே சரியானபடி உசிரை எடுக்கணுங்கோ நீங்கோ ஓடத்துக்கும் போகவேண்டாங்கோ, இந்த காட்டுக்கு பக்கத்திலே மாரியாத்தாகோவில் இருக்குதுங்கோ, அதிலே நம்ப கருப்பணே ஒங்களுக்கு தொணேயிருப்பான் போயிருங்கோ, நான் உங்கமாதரி வேசம் போட்டுக்கிட்டு அந்தப் பொட்டிக்குள்ளே படுத்துக்கிடக்கேன், அவண் பொட்டிக்குள்ளே வருவான், அவனே, ஒதே, ஒதேயிண்ணு ஒதைச்சி ராசா கிட்டத்திலே கொண்டு தள்ளிடிரேங்கோ, நீங்க பயப்படாமே, நம்ப கருப்பணங்கூட கோயில்லேபோயிருங்கோ என்றுசொல்லி அனுப்பிவிட்டு,

வீராசாமி யென்பவன் இராஜகுமாரியைபோல் வேஷம் தரித்துக்கொண்டு பெட்டிக்குள் இருந்தான் இங்ஙனமிருக்க.

சின்னத்தம்பி பாகவதர் அரசனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு இல்லத்திற்கேகி நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களை முடித்து போஜனமருந்தி தாம்பூலம்தரித்துக்கொண்டு சந்தோஷமாக தன்னுடைய சீடர்களை அழைத்து, சீடர்காள்! மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்றவாக்கியத்தின் படி குருவாயிருக்கிற என்னை தெய்வமென்று நினைத்து நான் சொல்வதை கேட்டு மிகவும் பக்தியுடன் நடக்கவேண்டும். அதாவது, நேற்றிரவு நான் நித்திரைசெய்யும்பொழுது கனவில் சரஸ்வதிதேவிதோன்றி, அப்பா! உனக்கு இன்னும் சங்கீதத்தில் கொஞ்சம்குறையிருக்கிறது. அதை நிவர்த்திசெய்ய நாளையிரவு நடுச்சாமவேளையில் உனது அரசன் அரண்மனைக்கு வடக்கேயுள்ள காட்டுக்குவருவாயாகில் நான் ஒரு பெட்டியில் வந்திருப்பேன், என்னைவந்து காண்பாயானால் உன் குறையைத்தீர்த்து இவ்வுலகில் உன்னை யாவரும் வெல்லமுடியாதபடி என்னுடைய பாதச்சிலம்பைபுங்கொடுக்கிறேன் அவசியம்வரவேண்டும்என்று சொல்லிமறைந்தனள். ஆகையால் நான் இன்றிரவு அக்காட்டுக்குப்போகவேண்டும், கொஞ்சம் அச்சமாயிருக்கிறது நீங்கள் எல்லோரும் என்பின்னே வரவேண்டும். நான் அந்தத்தேவியிடத்தில் கற்றுக்கொண்டு உங்களுக்கும் சம்பூர்ணமாக கற்பிக்கிறேன் வாருங்கள் என்றழைத்துக்கொண்டு காட்டிற்குச்சென்று பெட்டியைதேடிப்பார்க்கையில் அங்கோர் ஆலமரத்தடியில் பெட்டியிருக்கக்கண்டு புளகாங்கிதராகி, ஆனந்தமடைந்து, அடங்காமகிழ்ச்சியுடன் சீடர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் எல்லோரும் சற்றே மறைவாக ஒருபக்கத்திலிருங்கள். இப்பெட்டிக்குள் நுழைந்த பிற்பாடு ஏதாவது சப்தங்கேட்டால் திறந்து பார்க்கவேண்டாம் அதோ தெரிகிற சிற்றோடைக்குச்சமீபத்தில் போயிருங்கள் என்றுசொல்லி அனுப்பினர். சீடர்களும்குருவின் உத்திரவு பெற்று அவ்விடத்தில் போயிருந்துகொண்டு தங்களுடைய பாடங்களைப்படித்துக்கொண்டும், சிற்சில சம்பாஷணைகளைச் செய்துகொண்டுமிருந்தார்கள்.

சீடர்களை அனுப்பிவிட்டு பெட்டிக்குள் நுழைந்து, அரசகுமாரி வேஷம்போட்டுக்கொண்டிருந்த வீராசாமியைப்பார்த்து, அடியே, சண்

டாளி! உனக்கு இவ்வளவு தண்டனைவிதித்தும், நான் வந்தவுடன் வார்த்தையாட மாட்டேனென்கிறுயே, உனக்கு ஏன் இவ்வளவு கர்வம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டாய் உன்னுடைய எண்ணங்கள்பலிக்காது என்று கோபக்குறியுடன் பேசினுர். அதற்கும் மௌனமாகயிருக்கக்கண்டு, இவள் நம்மீது வருத்தமாயிருக்கிறுள் போலும், இவளை சந்தோஷப்படுத்தி நம்முடைய காரியத்தைச் சித்திபெறுவோம் என்று நினைத்து, அடியே, உன்னைப்போல் இவ்வுலகில் யாரிருக்கிறுகள் என்மீது யேன் கோபம்? உனக்கு நான் என்ன குற்றம்செய்தேன்? அப்படி செய்திருந்தபோதிலும், என்னை மன்னித்து. ஆட்கொள். என்று சொல்லிக்கொண்டு அவனுடைய தோளின்மீது கையை வைத்தார் உடனே.

வீராசாமி:— அடே சண்டாளா! நான் ராசாமகளின்னு நினச்சுகிட்டா கையேபிளுக்கவாரே, நாந்தான் வீராசாமி, உன் உசிரைகொண்ணு போடுரேன்பாரு, குருவிண்ணு பேரெவச்சுகிட்டு எங்க ராசாத்தியம்மைய வா உனக்கு பெண்டாட்டியாக வச்சுகிடப்பாத்தே "உண்டவீட்டுக்கு தொரோகம் நெனைக்கிறபாவி" யென்று அடிமேல் அடியாக நய்யப்புடைத்தான். அடிபொறுக்கமாட்டாமல் என்னுயிர் போகிறதேயென்று சிஷ்யர்களுடைய பெயர்களைச்சொல்லிக்கொண்டு குரு கதறினுர்.

சுந்தரம்:— அடே ரகுபதி! நம்முடைய குருயிருக்கிற பெட்டியினுள் ஏதோ உறத்தகூக்குரல் கேழ்க்கிறதே அதென்ன? சற்றேகவனித்துப்பார்!

ரகுபதி:— ஆம் வாஸ்தவந்தான் நம்முடைய குருவின் சத்தமாகத்தானிருக்கிறது. சிறிது சமீபத்தில்ப்போய்க் கேட்போம் வா.

சுந்தரம்:— சமீபத்தில்ப்போய்க் கேட்போம் என்று சொல்லுகிறுயே பெட்டியினுள்ப் போகுமுன்னமே நம்முடைய குரு நமக்குக்கட்டளையிட்டதை நீ மறந்துவிட்டாயா என்ன?

இன்னும்வரும்

சிவஞானம்.